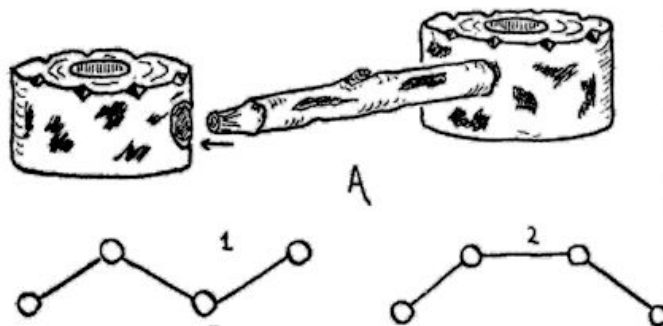

Zelf aan het werk!

A. TANJA EN MIEN LABBERTON

Of het weer net is als vorige jaren? Of er achter in ons Kerstboek weer gezellige werkjes en opgaven staan, waar je je prettig mee kunt bezighouden? Ja hoor, die zijn er weer! Kijk maar.

Eerst vind je van meneer Tanja de tekeningen voor het maken van een adventskroontje. Op twee manieren nog wel. En dan komen kaarsenhouders en menu-standaardjes aan de beurt. En tenslotte een lantarentje. Heb je al wel eens wat van blik gemaakt? Let goed op de tekeningen en lees zorgvuldig wat er bij geschreven staat. Dan zal het je allemaal best lukken, denk ik. Voor de versiering van de Kersttafel te helpen zorgen, daar zul je veel zin in hebben, niet? Hier komen die werkjes! M.L.

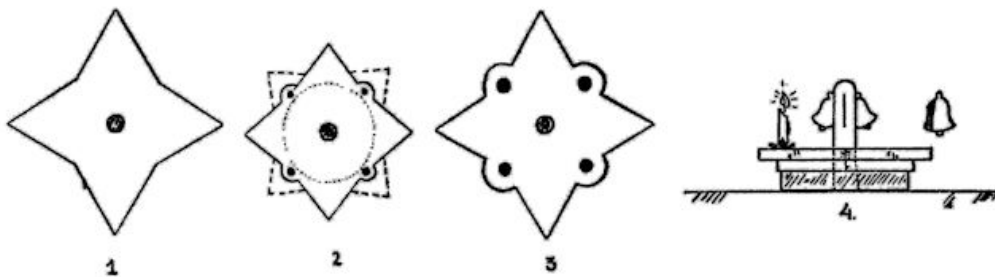
A. Zo, komen jullie eens bij me zitten? We gaan eens kijken of we nog wat voor Kerstmis kunnen maken. Ja zeker, Jan, er is ook wat bij voor sterke jongens van twaalf jaar, hoor. Zullen we eens beginnen met een *adventskroon*? Dan kan er vier weken voor Kerstmis al een lichtje branden. Elke week er eentje bij . . . en als ze alle vier branden is het Kerstfeest.

We zoeken een mooi berkenstammetje. Pas op, geen bomen uitroeien! Wel nee, waar hout gekapt is, vind je wel een paar geschikte stukken. Zaag er maar vier mooie klosjes af. (tekening A) En die gaten voor de kaarsen dan? Wel, die boren we er in met een grote boor. Dat gaat best, hoor; help elkaar maar even. De kaars eerst naast de boor houden, zo, die boor is groot genoeg. Ga je gang maar. Aan de zijkanten boren we kleinere gaten — niet te diep — hierin worden takjes gelijmd. De eerste adventsweek zetten we alleen kandelaartje nummer 1 op tafel; de volgende week lijmen we het tweede met zo'n takje ertussen aan nummer 1 vast. Zo groeit onze adventskroon. Je kunt er verschillende vormen van bouwen. Kijk maar naar Tek. A 1 en 2. Wel moet je dan de gaten in de zijkanten *niet* recht tegenover elkaar boren. Met je zakmes kerf je een paar inkepingen in de bovenrand. Nee, niet meer versieren. Die bast van de berketak is zo mooi, daar hoeft niets meer bij.

B. Och, heb jij helemaal geen takken kunnen vinden, Kees? Wel jô, haal je figuurzaag, dan maak jij een adventskroon van triplex of nog beter van mooi hout (linden) van 1 cm dik. Wil je triplex gebruiken, dan maak je eerst figuur B 1, dan B 3. Leg ze op elkaar als in B 2 (die streepjeslijn is stuk B 1). De gaten in het midden vallen precies boven elkaar, daar komt straks een mooie ronde stok door (gordijnenroe b.v.). Die 4

zwarte gaten in B 3 zijn voor de kaarsen. Nu nog een ronde schijf multiplex (de stippellijn in B 2) er onder (ook met een gat in het midden). Kijk maar eens naar B 4, hoe je ze op elkaar lijmt. De stippellijntjes verklappen stiekum, dat die ronde stok tot op de grond doorloopt. Om de kaarsen steviger te doen staan, moet je van onderen af door stuk B 1 kleine scherpe spijkers slaan, die dus precies midden in de gaten voor de kaarsen met de punt naar boven steken. (Over het schilderen praten we straks nog even). De klokjes zijn geknipt uit stevig zilverpapier of beter uit een stukje bladtin.

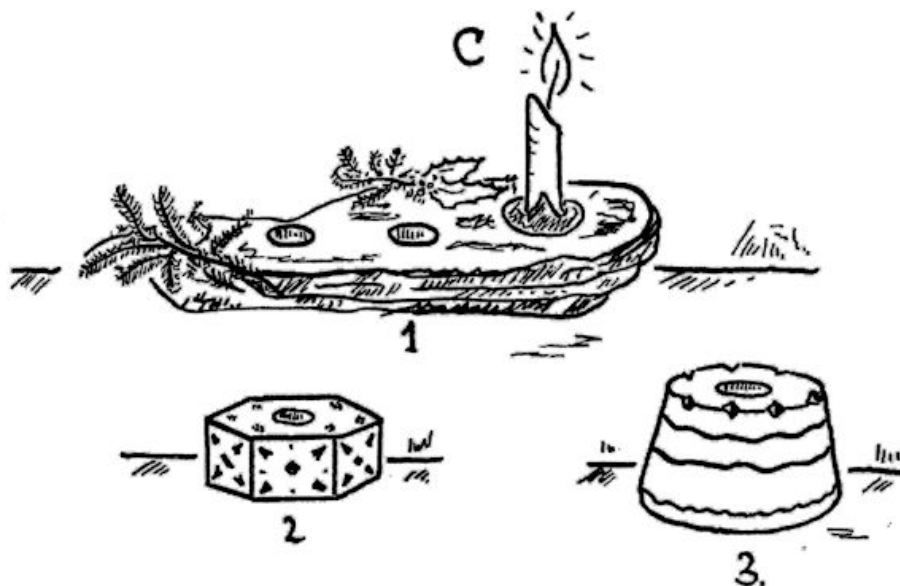
B

Zet met je zakmes een snede in de ronde stok, klem ze daarin vast en klaar ben je. En als je nu hout van 1 cm dik gebruikt? Dan behoef je alleen maar stuk B 1 en B 3 op elkaar te lijmen. Dat dikke onderstuk is nu niet nodig.

Wou je weten hoe groot die stukken zijn? Tja, kijk eens, al te groot is niet mooi en te klein staat ook niet. Probeer 't eerst eens uit papier of dun karton te knippen. Met de passer een paar cirkels trekken en daarin de stervorm tekenen. Vouw je het papier dubbel, dan heb je slechts een halve tekening nodig. Knip het nu uit. Bevalt het je? Wel, trek het dan om op je hout of triplex.

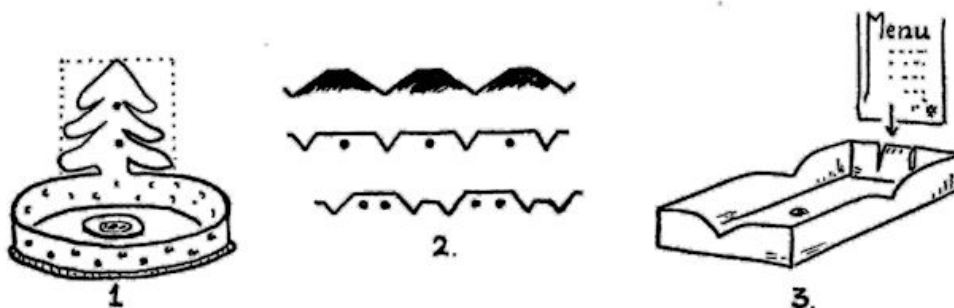
C. Nu is Elly aan de beurt, hoor. Wat heb je daar, zeg? Ah, een mooi dik stuk schors van

een denneboom. Ook al gevonden in het bos. Fijn zeg, haal die dikke boor nog maar eens op. We gaan heel voorzichtig een stuk of drie gaten in die schors boren. Pas op hoor, de boor glijdt er zó doorheen. Ja, een paar cm is diep genoeg. Snijd nu met je mes de onderkant van de schors wat bij, zodat het lekker stevig ligt. Eigenlijk ben je al klaar. Kijk toch maar even naar tekening C 1. Zie je wel, hoe je met wat hulst en een sparretakje er heel wat leuks van kunt maken? Houd je zakmes nog maar even bij de hand. Kerf in die klos van een rol winkelpapier (tekening C 3) een randversiering en schilder er een paar golflijnen op. Dat „waardeloze spul” is toch heel goed te gebruiken, hè? Gooi dus niet alles maar meteen weg. De *kandelaar* uit C 2 kun je zelf snijden uit een blokje hout. Eerst het gat voor de kaars boren. Nu ga je op de hoeken voorzichtig laag voor laag er af splijten tot je de goede vorm hebt. Schuur hem goed glad. Pas op, de hoeklijnen moeten scherp blijven! Als je wilt schilderen (b.v. als het hout niet erg mooi is), zet dan eens met de punt van je penseel leuke figuurtjes op deze kandelaar: puntjes, streepjes, hoekjes, enz. Kijk maar op de tekening.

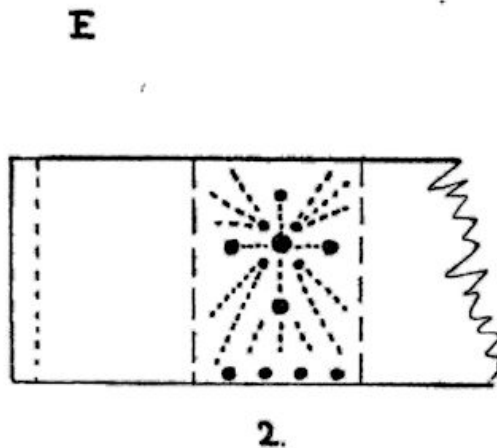
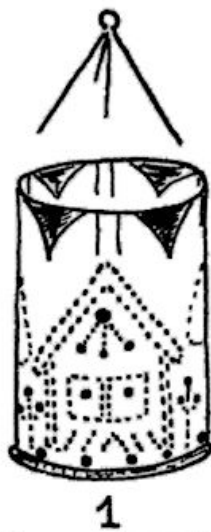
D. Zeg Moeder, geef òns dat lege groenteblik, enne . . . dàt ook, ja dat smalle, waar die lekkere aardbeien in zaten. Nu onze sterke knapen en meisjes vóór; smeden en metaalbewerksters in de dop. Tekening D is aan de beurt. Hoe lijkt je dat? Eigenlijk hoef ik er niets bij te vertellen. In tekening D 1 zie je, hoe ik aan de bodem van dat smalle blik een strook liet zitten (stippellijn). Hieruit knip je een leuke *figuur*: ster, boom, klok. In deze figuur een paar gaatjes slaan en hierdoor met een paar splitpennen een menukaart of naamkaartje vastzetten. Natuurlijk zó, dat je het grootste deel van de uitgeknipte figuur nog goed kunt zien. Leuk voor de Kersttafel! Tekening D 2 vertelt je, hoe je de rand van het blik kunt inknippen om het te versieren. Je kunt er ook putjes in slaan met een *rond-gevijlde* spijker. Bij al dit werk heb je een oude schaar nodig, voor de dikke (fels-)naad misschien even een tang, en een vijltje, want je moet beslist

D.

die scherpe randjes voorzichtig, maar goed, bijvijlen. De kaars zet je met een paar druppels kaarsvet vast. Of je maakt van een klein plankje een kandelaartje, maakt een paar gaatjes in de bodem en schroeft dit van onderen af vast.

Kijk Anneke eens! Die wil ook iets van blik maken, maar ze vindt jullie kaars- en menustandaard te moeilijk. Ze heeft Vader een leeg sigarendoosje afgebedeld. Je weet wel, waar 10 van die kleine sigaartjes inzaten. Hij heeft ook 't dekseltje er voorzichtig afgehaald. Nu zelf even inknippen als versiering, scherpe randjes er af. Op één der korte kanten 2 x inknippen, iets uitbuigen en hiertussen schuift ze een mooi getekende menukaart. Klaar is ze. (Tekening D 3).

E. We zijn nu toch met blik bezig. Meteen maar iets van dat groenteblik maken. In tekening E 1 zie je een *lantaarntje* van zo'n blik gemaakt. Bovenaan is het ingeknipt, de zwarte delen zijn er uitgeknipt, voor versiering. Knip je tussen die versiering twee maal recht naar beneden in, dan kun je de bovenste delen mooi rond naar binnen buigen. Maar doe dat het allerlaatst en wees voorzichtig met het inzetten van de kaars in dit geval.

Verder zijn in dit blik allemaal gaatjes geslagen met een dikke spijker of grotere gaatjes met een stomp gevijlde spijker. Dat gaatjes-slaan doe je op een ronde paal of een dikke stok, die je in het lege blik steekt. Dan deukt het blik niet. Wel gaat op deze manier de binnenkant van het lantaarntje op een rasp lijken, maar dat is niet erg. Kaars vastzetten als bij menuhouder en ophangen aan ijzerdraadje of zo neerzetten.

Nog even wat over de tekening. In tekening E 2 zie je een strook papier. Hij is iets minder breed dan de hoogte van het blik en in drie of vier delen gevouwen. Op één deel maak je de tekening voor je lantaarntje. Vouw nu de strook op en prik de gaatjes door (met een els b.v.). Nu plak je die strook om het blik vast. Daarvoor is dat extra stuk vooraan (streepjeslijn). En nu maar gaatjes tikken. Het kaarslicht schijnt straks prachtig door al die gaatjes. (Natuurlijk haal je die strook papier er weer af!)

Nog wat figuurzaagwerk, zeg je? Wel, een paar *onderzettertjes* voor een kaars maak je op de manier van tekening B 1 of B 3 van triplex of hardboard, maar zonder de gaten. Niet te groot, hoor, en probeer ook eens andere vormen te vinden. Lijm er drie schijfjes kurk onder als pootjes en beschilder het fris of versier het met een sparappel, dennetakje of hulst. De kaars vastzetten in een brokje klei of klein kandelaartje. Bij deze en de kandelaars uit tekening A, B en C kun je weer *lekbakjes* maken voor het kaarsvet, van de capsules van melk- en yoghurtflessen. In het midden kruisvormig inknippen en de kaars er van onderen af doorsteken.

Ja, dat is waar ook, ik zou nog iets van het verven zeggen. Natuurlijk moet je alles netjes afwerken. Soms met schuurpapier, dan weer met vijl of met zakmes. Ook kun je schilderen. Maar dat doe je niet als het hout erg mooi is. Dan kun je er hoogstens wat

blanke lak over strijken om vuilworden te voorkomen. Het blik zul je wel wat kunnen opvrolijken. Maar de grijze binnenkant van dat sigarendoosje uit tekening D 3 is erg mooi. Daar smeren we niets overheen.

Voor het schilderen zou ik je aanraden om plastic-lak te gebruiken, b.v. Valspar. Je kunt kleine busjes in allerlei kleuren kopen en het is niet eens erg duur. Voor het blik zou ik dat zeker gebruiken, en géén plakkaatverf.

Zo, dan zijn we klaar. Hebben we samen niet fijn gewerkt? Ja, de tijd vloog om. En straks met de Kerstdagen beleven we voor de tweede keer plezier van al ons werk: door er, met anderen, naar te kijken. A.T.

En na het werken van handige vingers met hout of karton of blik, met boor, spijkertjes, mes en verf, volgen nu weer de opgaven, waarbij het meer op je goede nadenken aankomt. En toch óók wel op je handen, want je moet alles keurig netjes doen, kleuren, tekenen, schrijven, alles.

Er zijn weer zes opgaven. Dat is ieder jaar zo. En er zijn óók weer mooie prijzen mee te verdienen. Lees maar goed, wat er na de opgaven nog staat!

I

ZIJ HADDEN HUN SCHAAPJES GETELD.

De eerste opgave is weer de *kleurplaat*, die los in het boek ligt. Je hebt hem zeker al wel gezien? Ik hoef je stellig niet te vertellen wat hij voorstelt. Dat zie je zelf wel, is het niet? Ik wil je er alleen aan herinneren, dat het geen hollandse, maar oosterse herders zijn. Dat zie je dadelijk aan hun kleren, hè? En je moet het óók kunnen zien aan de kleuren er van! En denk er ook aan, dat er bij zoveel schapen in een grote kudde ook stellig wel zwarte schapjes zullen zijn. Kijk de plaat eerst goed aan, en denk er goed over na, en ga dan maar kleuren. Met kleurpotlood, met pastel, met verf, dat mag je zelf kiezen. Maak er een mooie Kerstplaat van. Een héél mooi! Hij heet „*Zij hadden hun schapjes geteld.*” Die regel ken je toch wel, uit het liedje over de herders?

II

LIEFDE VOOR DIEREN.

De tweede opgave is de *verhalenplaat*, die tot titel heeft: *Liefde voor Dieren*. Het is de bedoeling, dat je bij die plaat een klein verhaaltje maakt. Dat kun je wel. Maar vóór je begint, moet je de plaat eerst weer erg goed bekijken. Wat voor vogeltjes zijn het? Ze zijn niet allemaal eender, zie je wel? En wat voor kinderen zouden het zijn? Hollandse, of niet? Zie je dat huisje, haast verstopt in de sneeuw? En wat staat daar op zij naast die jongen? Of is het een meisje? Wat hebben ze meegebracht? O, er is stellig een mooi verhaal bij te maken. Iets bijzonders! Roep je fantasie maar te hulp. Geef de kinderen namen die bij hen passen en vergeet het prachtig-besneeuwde bos niet! Ik zou nog wel véél méér kunnen zeggen, maar dat doe ik niet. Je moet zelf bedenken. Kinderen onder de tien jaar maken een verhaaltje van één bladzijde, maar als je boven de tien bent, moeten het minstens twee bladzijden zijn. Met zo min mogelijk taalfouten er in, en netjes geschreven!

LIEFDE VOOR DIEREN

III

SCHAKELKETTING.

De derde opgave heet: *Schakelketting*. Het vorig jaar hebben zóveel kinderen mij gevraagd, of ze bij dit nieuwe kerstboekwerk weer eens zo'n fijne „schakelketting” mochten „rijgen”, dat ik maar voor die aandrang bezweken ben. Het is dus de bedoeling, dat je alle mogelijke woorden aaneenrijgt, die iets met Kerstmis te maken hebben. En dat moet dan zó, dat elk volgend woord weer begint met de laatste letter van het vorige woord. Weet je 't nog? Eigennamen mogen hierbij niet gebruikt worden. Er zijn natuurlijk heel erg veel woorden, die op de een of andere manier met het Kerstfeest in verband staan. Woorden zoals: kerstboom, lied, slinger, kaars; maar óók woorden als: liefde, vrede, licht, verdraagzaamheid, kerk, enz. Die mag je allemaal door elkaar gebruiken.

Dus je „ketting” kan zó beginnen b.v.: sparreboom, maretak, kerstlicht, trouw, woestijn, nachtwake, enz. enz. Je mag zelf ook weer heel anders beginnen. Je woorden moeten in rijen onder elkaar opgeschreven worden en genummerd zijn. Er onder zet je dan nog even duidelijk hoeveel woorden je hebt.

En nu moet je even goèd luisteren. Voor de kinderen bóven de tien jaar komt er nog iets bij. Want die moeten hun ketting *sluitend* maken. Dat betekent, dat je allerlástste woord moet eindigen met dezelfde letter, waarmee je alleréérste woord begint. Dan zit-ie als het ware dicht, begrijp je? De kinderen ónder de tien hoeven dat niet te doen. Die maken dus een „losse ketting”, en ben je boven de tien, dan maak je een „dichte ketting”. En wie zouden van jullie allemaal nu wel de langste kettingen maken? Daar ben ik benieuwd naar!

IV

KERSTNACHT

En nu komt *de vierde opgave*. Je vindt hier een gedichtje staan. Het heet „Kerstnacht.” Lees dat eens heel aandachtig.

Over de hele wereld
luiden de klokken zacht,
omdat het kindje Jezus
geboren werd in de nacht.

Over de hele wereld
jubelt de engelenzang,
door hemels licht omschenen —
o herders, weest niet bang!

Over de hele wereld
zijn mensen en kinderen blij,
en staan rondom de kerstboom
te zingen, zij aan zij.

Over de hele wereld
klinkt nu Gods liefdewoord:
Vrede, vrede voor allen –
mijn kind, heb je 't gehoord?

Over de hele wereld
luiden de klokken zacht,
omdat het kindje Jezus
geboren werd in de nacht.

M.L.

Dit gedichtje mogen jullie illustreren. Er plaatjes bij tekenen dus. Eén plaatje, of méér plaatjes, zwart of gekleurd, dat mag je zelf kiezen. Als je het versje leest, goèd leest, komen er vanzelf beelden in je gedachten – en dáár ga je dan wat van proberen te tekenen. Het gaat er nu nièt om, wie de mooiste tekening maakt, maar het gaat er om, door het tekenen te laten zien, dat je het versje erg goed begrepen hebt.
Doe er heel erg je best op!

V

De vijfde opgave heet „De lange Zin”.

En nu weten de meesten al wel wat er komt, want we hebben al vaker zo iets gedaan. Je moet tenslotte een mooie, lange zin krijgen van 132 letters, in 29 woorden. De gegevens zijn:

84 - 71 - 110 - 128 - 17 - 106 - 1 - 118 - 89 - 127 - 102 - 25 - 5 prettige weken in december.

68 - 4 - 77 - 38 - 56 - 122 - 105 - 93 - 51 - 98 - 41 - 73 lichtdrager.

12 - 104 - 69 - 34 - 130 - 70 - 42 - 49 - 112 - 31 - 124 - 27 - 91 - 85 - 117 - 76 - 121 - 46 - 99 - 126
- 35 - 60 - 33 zullen zeer velen van jullie wel meevieren.

14 - 108 - 115 - 79 - 116 - 9 - 120 - 3 versiering van de kerstboom.

28 - 21 - 63 - 32 - 2 - 7 - 13 - 107 - 80 moet je nu helpen lenigen.

11 - 53 - 90 - 132 - 96 - 30 - 50 - 110 - 131 - 112 - 67 - 94 is in december vaak buiten te zien.

59 - 23 - 109 - 120 - 101 - 26 wens ik je graag toe in deze weken.

15 - 8 - 75 - 10 - 24 - 55 - 87 mooie grote vogels.

95 - 10 - 65 - 6 - 97 - 123 - 19 - 66 - 6 - 86 - 72 maken een kerstbakje vrolijk.

103 - 48 - 37 - 119 - 61 - 29 - 39 - 113 - 74 - 44 - 57 enghartigheid.

92 - 20 - 40 - 22 - 88 - 16 zeer snelle boodschapper.

43 - 52 - 36 - 47 - 129 - 81 - 125 - 111 - 83 - 114 horizontale afmeting.

45 - 64 - 54 - 78 - 112 - 100 - 82 - 58 - 7 zitten in je hoofd.

18 - 62 - 56 - 102 tijdelijke woning.

Voor wie het nog niet weten, vertel ik nog even, dat je al de getallen van 1 - 132 ruim en duidelijk naast elkaar moet opschrijven. Dan ga je de woorden bedenken, en zet elke letter daarvan op de plaats onder zijn getal. Zo ontstaat dan tenslotte die hele lange

zin. Zet ook de komma er in waar hij hoort. Het is niet zo moeilijk, het zal je wel meevallen!

Deze opgave is voor boven de tien jaar. Maar de jongeren mogen hem best ook proberen! En je moogt er ook wel een beetje mee geholpen worden.

VI

De zesde opgave heet: „De Kerstroos”.

Zo zijn we dan alweer aan de laatste opgave gekomen! Hieronder vind je een verhaaltje. Maar er zijn telkens woorden uit weggelaten, en daarvoor in de plaats staat dan een cijfer, dat het aantal letters van het woord noemt. Jullie moeten dus woorden bedenken, die op de plaats van die cijfers moeten staan. Je moet het hele verhaaltje keurig overschrijven, en de ingevulde woorden dun rood onderstrepen. Groen mag ook. Denk er dus goed om, dat je woorden *precies* het genoemde aantal letters moeten hebben, hoor! Hier komt het verhaaltje:

DE KERSTROOS

Marianneke liep door de (4) achter het (4). Er was niet veel te (4) in (9), vond ze. Eigenlijk (4) ze zich een beetje te (8). Ze keek naar de (8), die (9) helemaal kaal (5). Hun nieuwe (7) waren nog zo (14) (5), dat je ze nauwelijks zag. Het zou ook nog zo lang (5), voor het weer (5) was, dacht (10). Zou met de (6) lente alles beter (6) dan het nu was? O wat (6) ze dat! Maar ze durfde het niet te (7). Mammie was al zó (4) ziek, al (5) wel een jaar, dacht ze. Néé, vorig (4) Kerstmis was ze nog niet (4) geweest, en op Pappies (10) ook (3) niet. Nou, dan een half (4). Dat was toch (3) al heel (4). En sinds ze ziek was, was in huis alles (6) geworden, (4) en (10). Pappie was zoveel (3) en de juffrouw had het zo (4) en bij Mammie moest je altijd (7) en (6) zijn.

Ze was de (6) van drie (8). Jan was zeven en kleine (3) pas (3). Marianneke was tien, haast (3). Misten de twee (7) Mammie ook zo (3)? Ze (4) het niet. Die twee (8) samen en gingen nog (5) naar (3). Zou ze de paadjes maar een beetje gaan (8)? Vroeger deden Mammie en zij dat altijd (5). Er was veel dor (4) overal heen (7). Dat stond (7).

Terwijl ze naar het (9) liep, waar het (15) in stond, zag ze de twee vogel-(11) hangen. Eén tegen de notenboom en één tegen de oude (9). Zouden er (7) in gegeten hebben?

Anders keken (6) en zij die nestkastjes in het (6) na en maakten ze ze weer (6). Ze moest maar even het laddertje (6).

Zo gedacht, zo (6). Ze nam het lichte (9) op en (5) het er heen. In het ene (6) lag een (7) nestje, (8) leeg. In het (6) was ook een (6) en daar lag nog één (5) in. Zou dat niet (4) zijn geweest? De andere (9) waren dan toch goed (11). Gelukkig maar! Ze (6) het (9) weer in de (6) en (5) te harken. Het was leuk om dit alles (6) aan (6) te (9), bedacht ze.

Ze voelde zich nu niet zo (7) meer, nu ze bezig was. Ze (6) de turfrolm op het (11) weer netjes glad en deed het (10) blad in een (5). Die kon ze straks wel (10) bij de rhododendrons. Die kregen altijd veel dor (4), dat wist ze wel, dat hadden ze (5). Terwijl ze daar even later met een emmertje (3) naar toe (4), en het leeggooide, bleef ze opeens heel verbaasd stil staan. Wat (5) dáár nou te bloeien op de grond? Te (7) in december? Ze zag twee witte bloemen en nog een heleboel (7).

En opeens (4) ze het! Dáár had Pappie de Kerstroos (7), die ze verleden jaar van Oma (8) hadden! En ze had er helemaal niet meer aan (7)! Hij had er toen zo kaal en (3) en (5) uitgezien. Ze had er niets geen (11) van gehad. En nu! Bloemen op 23 (8); nieuwe (7) in hun eigen (4), voor (8)! Marianneke kon het (6) niet meer uithouden, ze kòn niet (7) tot het zes (3) zou zijn, háár tijd om naar (6) toe te gaan. Ze vloog naar (6), rende de (4) op, wierp de (14) open:

„Mammie! (6)! de (9) bloeit! (4) bloemen! En nog zoveel (7)! Enig, hè!”

Toen pas (3) ze, dat Mammie niet (6) was. De dokter was er. Hij (10) tegen haar. „Jij brengt (6) een prettig (7),” zei hij, „maar Mammie heeft óók een (7) bericht voor jou!” Mammie's (7) stráálde. In lang had (10) het niet zó (6).

„Dokter heeft mij zojuist (10),” zei ze. „Hij is (8) over me. Ik mag (6) voor het eerst een (6) op. Jij bent de éérste die het (5).”

Mariannekes ogen werden (5). „Op?” stotterde ze. „Op? Uit (3)? Word je (5), Mammie? Echt? (8) be?”

De (6) zei: „Ja (4)! De (9) buiten en je (6) in bed hebben door de rusttijd nieuwe (8) opgedaan. Ben je (3)?”

Ze kon geen (8) geven. Ze (5) haar (5) om (7) hals, en die las het wel in haar (4)!

Ziezo, dat zijn ze weer met hun zessen. En nu moet je goed lezen, wat hier nog volgt. Je kunt één opgave maken, of twee, of drie, of vier, of vijf, of alle zes. De kinderen die aan *alle zes* meedoen, behalen daardoor, als ze het goed doen natuurlijk, een *extra mooie prijs*. Want die komen op een aparte lijst te staan, voor extra mooie boeken. En ook voor degenen, die er *vijf* maken, en die er *vier* maken, komt een aparte prijzenlijst.

Maar ook door één opgave heel erg goed te maken, kun je al een prijs behalen, ook een móóie prijs. Het is dus wel de moeite waard, je voor dit werk flink in te spannen. Want wie zou er niet graag zo'n mooi boek door verdienen?

Hier volgen de voorwaarden, die je in acht moet nemen en *waaraan stipt moet worden voldaan*:

1. Elke opgave moet op een apart vel behoorlijk papier worden gemaakt, en voorzien zijn van je volle naam, je volledig adres, je leeftijd en je geboortedatum.
2. Je brieven moeten goed gefrankeerd zijn. Kleurplaten mogen niet als drukwerk gezonden worden.

3. Er moet met goede inkt en goede pen geschreven worden. Nièt met potlood of ballpoint.
4. Alle werk moet vóór 15 januari 1957 toegezonden worden aan:
Mej. Mien Labberton, J. J. Talsmalaan 14, te Oosterbeek.
5. Voor meerdere kinderen uit eenzelfde gezin kunnen bij de Uitgeverij Ploegsma, Keizersgracht 616 te Amsterdam-C., nog losse kleurplaten extra worden aangevraagd (kosteloos). Doe dit dan vlug, anders zijn ze op!
6. Wie hun kleurplaat later graag terug willen ontvangen, moeten hiervoor voldoende porto bijsluiten. Dan kan dat gebeuren. Postzegels niet vastplakken, hoor! Als je er een neemt met nog zo'n wit strookje er aan, dan plak je dat vast en dan zit de postzegel vrij. Let hier goed op.
7. Werk van meerdere kinderen uit één gezin kan in één enveloppe verzonden worden, mits goed afzonderlijk gerangschikt.
8. Wie het geluk hebben een prijs te behalen, moeten mij de goede ontvangst daarvan even berichten. Vorig jaar hebben ver over de honderd kinderen zo'n mooi boek ontvangen. Het waren er 140! Maar niet van allemaal heb ik een bericht van goede ontvangst gehad. Is dat in orde? Stel het niet uit, prijswinnaars, maar doe het onmiddellijk!

En nu is dan alles gezegd, en gaan we weer afscheid nemen van elkaar. Velen van jullie ken ik al zo goed, omdat ze ieder jaar al trouw hebben meegedaan. En elk jaar komen er nieuwe vriendjes en vriendinnetjes bij. Dat is èrg prettig!

Aan allemaal wens ik hierbij een *Gezegend Kerstfeest* toe. En ook goede aandacht en echte toewijding, en dus ook prettige uren, met het maken van al deze opgaven. Een hartelijke Kerstgroet, mijn kinders, en naar ik hoop weer tot het volgende jaar!

Mien Labberton.

